

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๖๖/๒๕๖๓

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๕๔/๒๕๖๓

วันที่ ๔ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง

นายอัถ สิ้นธุสกุล ที่ ๑

ผู้ร้อง

นายอมร พิกุลงามโชติ ที่ ๒

นายนิรันดร์ ควรรักษ์เจริญ ที่ ๑

นายชูเกียรติ เหมือนชู ที่ ๒

นายณรงค์ศักดิ์ อัจฉรานูวัฒน์ ที่ ๓

นายนเรศ กลิ่นสุคนธ์ ที่ ๔

นายวิรุฬห์ แสงเทียน ที่ ๕

นายธีระ เบญจรงค์มีโรจน์ ที่ ๖

นายธนิต รัตนะผล ที่ ๗

ผู้ถูกร้อง

เรื่อง นายอัถ สิ้นธุสกุล และนายอมร พิกุลงามโชติ (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้อง คำร้องเพิ่มเติม และเอกสารประกอบสรุปได้ว่า นายอัถ สิ้นธุสกุล และนายอมร พิกุลงามโชติ (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่าผู้ร้องทั้งสองถูกฟ้องเป็นจำเลยที่ ๑ และจำเลยที่ ๓ ในคดีอาญาต่อศาลจังหวัดสุพรรณบุรีว่าจำเลยทั้งสามร่วมกันเรียกรับเงินจากผู้เสียหายเป็นการตอบแทน

- ๒ -

ในการจูงใจประธานศาลฎีกาโดยวิธีการอันทุจริตหรือผิดกฎหมายให้กระทำการหรือไม่กระทำการในหน้าที่อันเป็นคุณแก่ผู้เสียหาย ศาลจังหวัดสุพรรณบุรีพิพากษาว่าจำเลยทั้งสามร่วมกันเรียกรับเงินจากผู้เสียหายเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๓ ประกอบมาตรา ๘๓ ผู้ร้องทั้งสองยื่นอุทธรณ์และฎีกา ศาลอุทธรณ์และศาลฎีกาพิพากษายืน ผู้ร้องทั้งสองเห็นว่าในระหว่างการยื่นอุทธรณ์และฎีกามีการนำสำนวนไปซ่อนและนำถ้อยคำในสำนวนอุทธรณ์และฎีกามารับฟังเพื่อลงโทษผู้ร้องทั้งสอง การพิจารณาพิพากษาคดีของผู้ถูกร้องทั้งเจ็ดไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นการกระทำที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๒๕ มาตรา ๑๘๘ และมาตรา ๑๙๔ นอกจากนี้ ผู้ร้องทั้งสองยังกล่าวอ้างว่าพนักงานสอบสวนสมคบกับพนักงานอัยการแจ้งข้อกล่าวหาเพิ่มเติมแก่ผู้ร้องทั้งสองโดยมิชอบ ทำให้การสอบสวนของพนักงานสอบสวนและการสั่งฟ้องคดีของพนักงานอัยการเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ และมาตรา ๑๙๔

ผู้ร้องทั้งสองกล่าวอ้างว่ายื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับคำร้อง ผู้ร้องทั้งสองขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนี้

(๑) การพิจารณาพิพากษาคดีของผู้ถูกร้องทั้งเจ็ดไม่เป็นไปตามกฎหมาย ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๒๕ มาตรา ๑๘๘ และมาตรา ๑๙๔

(๒) การสอบสวนของพนักงานสอบสวนและการสั่งฟ้องคดีของพนักงานอัยการเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๔

(๓) ขอให้พิจารณาวินิจฉัยเป็นกรณีฉุกเฉินเร่งด่วน และให้มีหมายปล่อยผู้ร้องทั้งสองตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๙๐

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องทั้งสองต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของ

ศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพ โดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดี ตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคง มีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ตราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้อง ต่อศาลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่า เป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา” และมาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพอันเกิดจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจรัฐ และต้องมีใช้เป็นกรณี หนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๒) รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญได้กำหนดกระบวนการร้อง หรือผู้มีสิทธิขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยไว้เป็นการเฉพาะแล้ว ... (๔) เรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณา พิพากษาคดีของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว ...”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้อง คำร้องเพิ่มเติม และเอกสารประกอบเป็นกรณีที่ ผู้ร้องทั้งสองกล่าวอ้างว่าผู้ถูกร้องทั้งเจ็ดพิจารณาพิพากษาคดีไม่เป็นไปตามกฎหมาย เป็นการกระทำที่ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๒๕ มาตรา ๑๘๘ และมาตรา ๑๙๔ ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติ ไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ แม้ผู้ร้องทั้งสองกล่าวอ้างว่าได้ยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและ ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญอันทำให้ผู้ร้องทั้งสองมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อ ศาลรัฐธรรมนูญได้ก็ตาม แต่เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องทั้งสองถูกฟ้องเป็นจำเลยต่อ ศาลยุติธรรมและศาลฎีกามีคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๔๑๑/๒๕๖๒ จึงเป็นกรณีที่ศาลอื่นมีคำพิพากษา

- ๔ -

หรือคำสั่งถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องทั้งสองไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

สำหรับกรณีที่ผู้ร้องทั้งสองกล่าวอ้างว่าการสอบสวนของพนักงานสอบสวนและการสั่งฟ้องคดีของพนักงานอัยการเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ส่งผลให้การพิจารณาพิพากษาคดีไม่เป็นไปตามกฎหมาย ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๔ นั้น เห็นว่า เป็นกรณีที่ผู้ร้องทั้งสองสามารถใช้สิทธิตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ทางแพ่ง หรือทางปกครองได้ จึงเป็นกรณีที่รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญได้กำหนดกระบวนการร้องหรือผู้มีสิทธิขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยไว้เป็นการเฉพาะแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๒) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องทั้งสองไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย และเมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

- ๕ -

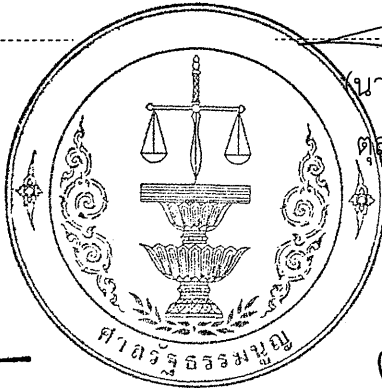
(คำสั่งที่ ๖๖/๒๕๖๓)

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนภดล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ